

Ασχολεύτο καθημερινά με το φύτεμα λουλουδιών και δέντρων. Δεν άφηνε ούτε λεπτό το βελόνι από το χέρι της κεντώντας τη δαντέλλα (λαπηθιώτικη) και χαρίζοντας σε όλους τα ωραία πετσετάκια της για να την θυμούνται και να την μακαρίζουν. Πρόσφυγας στα Λατσία, διάβαζε καθημερινά την εφημερίδα για να μαθαίνει νέα για την εξέλιξη του Κυπριακού και την επιστροφή στην Κυθρέα.

Στην Κυθρέα δεν ήθελε να πάει σαν επισκέπτρια αλλιά να πάει και να μείνει για πάντα.

Η μεγάλη αγάπη που μας είχε και η ανοικτοκαρδοσύνη της θα είναι για πάντα στο νου και στην καρδιά μας.

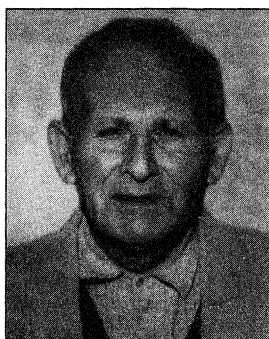
Ελαφρύ ας είναι το χώμα της προσφυγιάς που την σκέπασε την πρώτη του Μάρτη του 2010.

Αιωνία της η μνήμη!

Λεοντής Καλογήρου

15.05.1922 – 06.04.2010

του Στέλιου Πετάση

Την Τρίτη 6.4.2010 απεβίωσε ο Λεοντής Καλογήρου από τη Χαρδακιώτισσα Κυθρέας. Ο Λεοντής γνωστός στους Λευκωσιάτες, διατηρούσε κρεπωλείο στη Λεωφόρο Νίκης στην Ακρόπολη, έχαιρε εκτίμησης για την τιμιότητά του. Κηδεύτηκε την Πέμπτη, 8.4.2010, από την εκκλησία των Αγίων Ομοιογυτών. Επικήδειο λόγο εκφώνησε ο κ. Στέλιος Πετάσης.

«Αθυσμόνπτε κουμπάρε Λεοντή

Μαζευτήκαμε στον ιερό τούτο χώρο για να σου τελέσουμε την νεκρώσιμο ακολουθία και να σε συνοδεύσουμε στην τελευταία σου κατοικία, αφού ο Κύριος της ζωής και του θανάτου σε κάλεσε εις τους ουρανοί δια χαρμονή και αιωνία ανάπαυση. Γεννήθηκες εις την ενορία Συρκανιά και ο πατέρας σου καταγόταν από την πατριαρχική οικογένεια των Καλογήρων και η μάνα σου από τη μεγάλη οικογένεια των Χατζηνικόληδων.

Από μικράς ηλικίας διακρινόσουν για την εργατικότητα και την αγάπη σου προς την οικογένειά σου, γι' αυτό από μικρό παιδί εργαζόσουν σκληρά σε χειρωνακτικές εργασίες και όταν σχόληνες το απόγευμα από τις δουλειές αυτές αροτριούσες τα χωράφια του πατέρα σου για να βοηθήσεις την πολυμελή οικογένειά σου.

Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, ένωσες την τύχη σου με την Μαρίτσα Μιχαήλ Πούπα